Som II årig kom jeg ud at tjene som hyrdedreng,den første plads var hos en Landmand som hed Jens Severin Jensen,hans hustru hed TRINE der var en søn som hed Arnold,som senere fik hjemmet,hos dem var jeg to somre,det var et godt sted at være jeg tror nok at jeg blev godt behandlet der,det næste sted jeg kom var ude i Trudslev kær hos Kristian Ulrik,der var to kvinder der som hed Mathilda og Marie samt en søn som hed Viktor,denne Viktor går vi meget let hen over da jeg ikke synes at det som jeg husker ham for er noget at skrive om,men Kristian og de to kvinder var godheden selv og jeg var meget glad for at være der,men på grund af visse ting som skete mens jeg var der fik jeg ikke lov at komme der mere.

Om vinterren efter Kresian Ulriks som min arbejdsgiver begyndte jeg så at gå til præst som vi kaldte det,Præstens navn skal her ikke nævnes da han nok var skyld i en af de værste samvittigheds konflikter som jeg kom til at opleve i min barndom,nu må man forstå at hos Jens Severin gik hans jorde op til kirkegården og jeg var jo omkring de II-I2 år gammel dengang jeg var der,men alså denne Præst hade en dag set mig mens jeg var ude at flytte kalvene som vel stod der bag kirkegården,jeg hade nok syntes at jeg kunne tage mig 5 minutter på ryggen i græsset og ligge og se op i skyerne,dette var åbentbsrt blevet set af denne Præst,for en dag hvor vi var kommet frem til budet der siger at du må ikke ~~stæå~~ stjæle,efter at have forklaret vigtigheden af dette bud kunne han ikke dy sig for at nævne mig ved navn at det også gælder at man ikke må stjæle fra sin arbejdsgiver,det er selvfølgeligt rigtigt nok,men han skulle også holde en sand brandtale om mig til alle de andre om hvor dårlig et menneske jeg var når jeg stjal tiden fra min arbejdsgiver,dette glemmes ikke så let,for hvis han viste hvor ondt det gjorde på sådant en bæller,ja så tror jeg ikke at han hade gjort det.

Jeg blev Konfirmeret i I945,samme sommer kom jeg op på Vester Kringel som dengang var ejet af Mathilda Kringel,senere kom hun til at hedde Olsen,det var jo foråret hvor krigen sluttede,og det igen blev frihed til at komme og gå som man ville,det var også et år hvor de store fester var,for andre var det også året hvor skammen blev et minde for livet,jeg husker ikke hvad jeg lavede om vinteren,men næste forår kom jeg hos en Kristian ~~Sørense~~ Nielsen oppe i ketrup men det blev en kort visit for det hade nær endt med noget helt galt,for endag kunne han ikke styre sin temparament og det var før han hade kvalt mig, derfor rejste jeg hurtigt derfra og kom senere op til Nørre Rubjrg hos Kajholm manden hed Vistnok ~~Severin~~ Andreas der var jeg indtil høsten hvor jeg blev syg og blev indlagt på Hjørring Sygehus og blev opereret for føste gang i ørene,de skulle komme til at plage mig i mange år og jeg har fået flere store operationer i den begge,hvad og hvornår det næste skete husker jeg ikke men jeg kom for første gang til Kongens København i I947,da var min mor lige flyttet derover,min ankomst til København startede så alt det som jeg skulle komme til at opleve,det er klart når man som bonderøv for føste gang kommer til byen,ja så skal man betale en masse lærepenge og skulle ikke komme til at slippe heller,men jeg tror nu nok at jeg ret hurtigt

Det første Cirkus som jeg rejste med var det gamle Cirkus Mie,men jeg husker ikke hvornår det var,men det var på et tidlig tidspunkt for så vit jeg husker lå vi i konkurence med Cirkus Brd. Danielsenog jeg tror nok at de var blandt de første som sluttede af den store flok af cirkus som danmark var så rig på en gang.
Det var omkring I949 at jeg for første gang rejste med et Svensk cirkus,det var et lille cirkus nemlig Cirkus ZOO,jeg husker det fordi en af mine jobs var at være med til at passe de store slanger,jeg er hel sikker på at det var med bankende hjerte at jeg de første gange nærmede dem.Senere skulle jeg komme til at rejse med mange andre cirkus både store og små,blandt andet var der Cirkus Moreno,det var den navnkundige Villy Moreno der ejede dette cirkus,teltmesteren var Fanø og Egon Spens,~~der var også Cirkus~~ hos Moreno traf jeg for første gangHadie han var den gang køkken karl ,senere skulle han blive ejer af Cirkus Dannebrog,Hadie startede sin kariere sammen med en dame som hed Grethe Molin,senere blev hun udskiftet af en søster ved navn de vandt stor international berømmelse og altså senere blev stamfærdre til Dannebrog,Hadie er selv af en gammel Cirkus-famile nelig Enokerne.Min rejse fortsatte til Sverige hvor jeg arbejdede ved roeoptagning hele efteråret,og vinteren foregik som skovarbejder,det endte to dage før arkorten var færdig,nemlig ved at jeg huggede mig i højre fod,selv om øksen gik ret igennem foden stak ud gennem mine gummistøvler,ja så var jeg heldig at det kostede kun en overskåret cene og så selvfølgelig et stort ar,heldet følger som bekendt et vist slags mennesker.Men da solen kom frem og fuglene begyndte at synge var det ud på vejen igen,vejen skulle føre mig til norge,hvor jeg kom til at rejse med cirkus Arnardo,det var virkelig et eventyr ay rjse i norge,jeg husker at da vi kom op til noget der hedder Stenkær ca I2o km nord for Tronheim,skulle vi igen mod syd men da rejsen skulle foregå på vestsiden af landet ja så lejede Arnado et skib som var vores fast e holdepunkt i godt tre uger,nogle oplevelser derfra var blandt andet at mens vi lå i Tronhiem,kom der en storm med skybrud vi lå ved den gamle Tyskrbrygge,vandet i Fjoden steg og hele cirkuset stod under vand,så der blev ikke meget søvn til os teltarbejdere,vores plads var under gredengerne,gredengerne er de bukker som bænkerne sidder fast på,sengetøjet var teltposerne,så det var bare med at komme i god tid hvis man ville have sengetøj.
Min tid i Norge sluttede nede i Sandefjord,det sørgede et hold slagterriarbejdere for ved at indlede et mægtig stort slagsmål vi vel omkring 30-40 mand i dette prakfulde slagsmål,men jeg blev af Politiet udvist af Norge for fem år,det var dengang man endnu skulle have pas for at rejse i Norden,så efter at der blev pasfrihed kunne jeg igen rejse som jeg ville.Politiet fulgte mig til Oslobåden og der også en stor modtagning da vi ankom København mine= mor og min plejefar samt alle mine søskende stod og vinkede til mig,men andre hilste mig også velkommen det fremmedpolitiet,som dengang var ude på Nyelandsvej,det kostede mig nogen tid med fast kost og logi inde på Veter Fængsel,det var dengang man kom

ind at sidde hvis man skylte børnepenge,nå men der sker jo altid noget omkring mig så nu har jeg alså også prøvet det.
Mit første møde med Benneweis var nok I95o-5I,det var dengang at Manfred hade Løverne og der var også Egon Spens som hans dyrepasser,det var nu ikke så længe at jeg var der for uroen var for stor jeg måtte sikkert opsøge nye eventyr,men senere efter at jeg blev skilt begyndte jeg hos Benneweis igen det var i I97I jeg stod på i Kolding,dette bekendskab skulle vare ved indtil I975 ved sæsonen slut,det andet år jeg var der blev jeg assistent hos elektrikkeren men efter to måneder rejste han tilbage til tyskland og jeg fik så ansvaret for alt det elektriske og det varetog jeg indtil jeg sluttede,livet i et cirkus er et samfund inde i samfundet,og man må nok indrømme at det er jungleloven der er gældende kun den stærke overlever,hos Benneweis var man når man var blevet optaget og bestået sin prøve som en stor familie ikke kun os knyster imellem men det rækkede også op til den øverste top,blev man syg var man ikke alene men man blev udsat for en varm omsorg,det andet år jeg var der kom de første Marokaner,det var nok ikke helt lydløst i den første stykke tid der skulle komme nogle hårde konfrontationer men alle overlevede,men med dette forsvandt noget af den gamle romantik som førhen prægede livet i et cirkus,det var en god tid jeg oplevede der hos Benneweis,men jeg tror at jeg manglede nogle udfordringer for jeg rejste til Norge for at være med til at føde et helt nyt cirkus nemlig Cirkus Mirano som blev startet af en ganske ung cirkus gal mand han var kun 22 år gammel og hade i grunden ikke meget baggrund som sådant,men ved at have en tre fire stykker omkring sig som var garvede cirkusfolk lykkedes det at holde premiære i Frederiksstad til avtalt tid,han skulle blive hærdret af den internatinale cirkuskomitet for den yngste Cirkusdirektør,dette bekendtskab varede i to sæsoner,første år var jeg mest i transporten og som teltarbejder,det andet år var jeg Manegemester og Staldsprechtmeister,men det var det koldeste job jeg har haft i mit liv,fordi man står i en position mellem personalet på den ene side artisterne i midten og deriktionen på den anden side,så ved sæsonnens slut skulle der ikke meget til at overtale mig til at rejse med en Tysk famile ved navn Holzmuller,turen gik først til København hvor vi optrådte hos er lille julecirkus det var ejet af Kenny,navnet var Cirkuc Kenny,Holzmuller hade Heste Ellefandter,Lamaer og et Æsel samt Ponnier,familien var angageret til et Spansk cirkus vi skulle starte den Iste December,så vi var i Tyskland i ca I½ måned før turen til Allicante nede på den sydøstlige kyst af Spanien,vi var i Spanien i over et år først var vi hos Cirkus Brygsella,senere var vi hos Cirkus Priese,så Spanien kom jeg til at krydse på både langs og på tværs,vi var også på de Kanariske øer i ca tre måneder der fejrede vi blandt andet juleaften nede ved Player de Inglis det var første gang at man sad ude i skortærmer på en juleaften,det skulle jeg senere opleve endnu en gang,det var nede i Zimbabwe,men I978 kom vi igen til Cirkus Mirano men på grund af visse uoverensstemmelse så stod jeg af ret kort tid senere

Det betyder at jeg dermed var færdig med cirkuslivet,og min start inden for tivoli skulle starte,jeg fik job ved et Svensk tivoli med det mærkelige navn som Snaggens Tivoli,der skulle jeg være de næste par år,såvel sommer som vinter,det første år var min fornemste opgave transporten,derud over kom jeg til at stå for skydeteltet, det var et ret frit område da det var meget selvstændigt,det var mit job den sommer altså I9~~7~~8 ~~året=ef~~ om vinteren blev jeg hans privat Chauför og hans butler,da han var alene efter en skilsmisse,det var et meget hårt job i den forstand at det til var nervepressende at køre rundt med en flok ret fulde mænd som passegere,det kunne ske på de mest mærkelige tidspunkter af døgnet,men aligevel syntes jeg godt om jobbet for der var også megen fritid iblandt,jeg husker en nat han kom hjem og var godt lakeret,spurgte mig om jeg ikke ville med ud på natklub,men det hade jeg ingen lyst til for dels hade jeg ingen penge,dels hade jeg kigget og sovet et par timer og var faktisk træt,han stillede en diplomattaske på gulvet ved min seng og sagde at hvis jeg fik lyst kunne jeg bare åbne for taasken og se hvad der var i den ,min nysgerighed blev vel for stor for jeg åbnede den,der var over 50,000 Svenske kroner i den i kontanter,det var en mærkelig følse der gik gennem mig ved dette syn,og der bredte sig en stolthed over min hjerne og krop,tænke sig at stole så meget på en fattig djævel,men på den anden side så har det kriminelle nu aldrig været min stærke side.

Året efter ved sæsonen start fik jeg selv et telt med egne forretninger,det var en bod med ti spil kort hvor kun billedkortene gav større gevinster go der var kun et Es som gav frit valg,enganske god forretning,den anden forretning var et pilekast efter pengesedler,den gik også ret godt,på grund af en ny forretningsstyrer så skulle vores veje skilles om efteråret,og jeg kom i forbindelse med en gut som jeg hade rejst ret meget sammen med,han stod over for at skulle starte sit eget lille Tivoli,så vi indgik et samarbejde,jeg stod for transporten og opbygningen af tivoliet,han stod for at lave aftaler,det gik tilsyneladende godt de første par måneder men jeg hade været dum nok til ikke at lave nogle skriflige aftaler,så det kom til at koste alt det som jeg hade fået skrabet sammen,plus at tivoliet kom på tvangsaktion,nå men nu er hele livet jo ikke bare penge,så jeg forsøgte at få et job et andet sted ,men da det var ret sent på sæsonnen så var det skidesvært,jeg m måtte nøjes med et job under åbningstiden så der var intet at spare op af,det tog ret meget på nervene dette neger underlag,og i det at jeg lider af Soriasis ja så fik jeg det så svært at jeg måtte søge læge,,på den anden side så hade jeg også fået et problem med kong alkohol,alså engang i november I9~~7~~8 kom jeg hjem til Ingstrup men min længsel efter at komme ud at rejse var ikke kureretså en rigtig kedelig December Søndags eftermiddag sad jeg og læste i Ålborg Stifttidende at mam søgte frivilige til at rejse til Afrika,i første omgang hæftede jeg mig ikke særligt ved denne annonce fordi jeg tænkte det var nok ikke for folk som mig,men om Tirsdagen tog jeg aligevel telefonen og ringede et nummer i Ålborg,og fik tid til en samtale allerede om onsdagen,det blev en meget oplyftende samtale og vi enedes om at jeg skulle rejse til Ulfborg i Wekenden for at mødes med andre interresserede til et såkaldt formøde jeg syntes at det lød meget possitivt så derfor meldte jeg mig

så allerede den 3 Januar I98I startede jeg på Den Rejsende Højskole i Tvind,på dette tidspunkt var jeg lykkelig uvidende om hvad Tvind var for noget,men på den anden side så tror jeg også det hade gjort det samme,for den overordnede ide i selve tanken syntes og synes stadigt at den er god,som sagt så gjort,der var tilmeldt ca 87 personer men på grund af mange lange og til tider meget hårde diskutoner blev vi 67 der skulle sendes afsted til Zimbabwe for at bygge et stort skoleprojekt nede i det sydlige del af landet, men da det var i dette tisrum hvor der for alvor skedte det store brud mellem Mugabe og Nkomo,derblev blandt andet myrdet en sort fagforeningleder og flere andre sorte personer blev myrdet,disse myrderier blusede ud i et åbentn kamp disse to personer imellem,derfor var det ikke sikkert for os at være i dette område o= dette blev først helt klart da vi ankom til Harara,eller rettere Silisburo som den hed dengang,så derfor måtte vi stå uden projekter og det gav en del uro i rækkerne,men efter en uges tid som turister i Salisburo fik vi tilbudt at kunne rejs op til det Nordøstlige del af landet for at hjælpe med at bygge nogle sovesale til en eksisterende skole,hvor grunden ligger til det store opbrud ved jeg ikke helt præsist,men et er sikkert der opstod en dyb utlfredshed med organitationens måde at klare problemerne på så gruppen blev meget hurtigt formindsket,over halvdelen rejste hjem inedenfor de deførste tre måneder,imellem tiden var der kommet et projekt op at stå oppe i det nordlige del af landetder blev sendt ca I4-I6 personer derop,jeg blev i Inanga et stykke tid endnu,men også jeg fik nok og rejste ind til Salisburo igen,jeg kom hurtigt i snak med nogle af dem som var oppe i det nordlige og de syntes at jeg inden jeg rejste hjem skulle komme derop og se hvad det var de var igang med,det gjorde jeg og jeg blev der indtil projektet var færdigt,det var den rigeste tid i mit liv,denne umidelbare og naive mentalitet der var iblandt disse mennesker smittede så meget af på mig at jeg begyndte at angagere mig Ioo% for dette projekt,.Her følger en mere detaljeret beskrivning af tiden og de problemer der opstod ved dette projekts gennemførelse.

Vel hjemme efter denne rejse varede det ikke længe inden længselen efter disse prakfulde mennesker drog i mig igen,så derfor slog jeg til da jeg blev tilbudt at komme med til Mocambique for at være med til at oprette et fiske-kollektiv, det var nomeret til 6 måneder,og efter denne tid måtte vi rejse fra et halvt færdigt arbejde selvom vi ansøgte om at måtte blive der i 6 måneder til, men tvind var ubøjelig,vi måtte rejse hjem,diskutionerne fortsatte mens vi var på tvind skolen,jeg kørte dette løb meget hårdt og uden atville bøje mig for vores opfattelse af det forkerte i at stoppe inden projektet var færdigt,desværre glemte jeg at regne med at tvind har en fandtastisk overtaelsesevne så derfor stod jeg pluselig alene med mine synspunkter,da jeg året efter søgte kontakt med tvind igen ja da var toget kørt og jeg måtte erkende at mine følser over for orgationen var døde ligesom de syntes at et hvert samarbejde var nytteløst.

Min lyst til at komme ud var ikke blevet mindre så derfor satte jeg min hjerne i blød for at finde en vej som folk som mig der kun har deres lyst og sin arbejds-

kraft at tilbyde,efter et stykke tid fik jeg kontakt med Nicaragua Komiteen og jeg rejste op på St Restrup Højskole til et formøde og tilmeldte mig som frivillig,det blev mig bevilget at rejse med til Nicaragua,og derfor sidder jeg nu her og ikke kan skrive mere før dette er et overstået kapitel i juni måned I988.

Nu skal man ikke tro at jeg ligger stille imellem de store rejser jeg gør ,nej der sker for det meste noget hele tiden,lad os skrue tiden tilbage til I983 hvor jeg fik tilbudet om at komme over på førtidspension,i første øjekast så jeg mig som et handikappet person,men efter en kort tænkepause,ja så kunne jeg se fordelen i denne handling,det tog vel ikke mere end ca 4 måneder fra ansøgningen start og til at jeg fik bevillingen det var omkring juli måned jeg satte mig ned og sagde til mig selv,hør nu her du gamle dreng hvad har du tænkt dig at bruge din tid til? efter nogen overvejelse kom jeg frem til at jeg altid hade haft lyst til at tegne og male men hade aldrig haft ro og tid til at lære det ordentlig,altså blev jeg enig med mig selv om at bruge tre fire år på denne opgave og det har jeg hermed gjort,dette skulle bringe mig på Vrå Højskole i 7 måneder,det var en dejlig tid hvor at kunst historiens trange veje blev belyst for mig,der blev også malet meget fra min hånd,jeg lavede vel I4-I6 store malerier i den tid,og jeg brugte ofte natten til at male i,udover dette fik jeg også tid til at sætte mig lidt ind i fotografiens mysterium,og lavede nogle ret gode og store billeder deroppe,jeg forsøgte mig også i digteriet men det opgav jeg igen for det med at have insperration hver tirsdag eftermiddag mellem kl I4-I5,det var ikke lige mig,men alt i alt så synes jeg at jeg fik meget ud af at være på Højskole.
Det førte mig senere til St Restrup H øjskole hvor emnet var lyd og dias,et emne der dækker over det overspillede billede,det er meget svært at forklare,men er vældigt interresant,men meget teknisk betonet.
En af de lærere som har haft den største betydning for mig er den Franskfødte herboende Billedhugger Peire Gaborit,hans farveteorier har betydet ernormt for mig,ligesom hans måde at vølge sine ord på,han har en fin måde at sige tingene på så det ikke gør ondt,men tværtimod får en lyst til at kæmpe videre.
Midt i alt dette har der også været tid til cykleture rundt i landet,også til Sverige og Tyskland har der været ture,tuer som giver mig en fantatisk følelse af frihed,frihed til netop at kunne gøre og lade som man nu har lyst til netop i dette øjeblik,frihedstrangen er noget som har haft en stor betydning i mit liv, men for at kunne være fri må man have noget at have den i,derfor har den også sin pris,og prisen kan til tider være høj,såh høj at man tvivler om man nu også kan og vil betale prisen,.
Det var så det lange og det korte men det er da noget at bygge videre på,det kan sikkert blive nok stof til en bog på et eller andet tidspunkt.